

"Quan t'acostumes a l'anglès, no vols tornar enrere"

A les portes del Mooby Balmes, un dels cines que ofereixen tota la seva programació amb VO subtitulada, famílies, cinèfils i turistes expliquen els seus motius per preferir cada vegada més les pel·lícules sense doblatge al castellà o al català

Mentre en els últims anys les grans cadenes han anat incorporant cada vegada més sessions en versió original subtitulada, el Balmes fa temps que ocupa un lloc singular a la cartellera barcelonina. Aquí conviuen en un mateix dia Spider-Man: Un nuevo día, La Odisea, Vaiana, La Patrulla Canina, una pel·lícula francesa, un drama independent o les últimes estrenes de la setmana. Tots tenen alguna cosa en comú: poden veure's en el seu idioma original. N'hi ha prou amb quedar-se uns minuts al vestíbul per entendre per què aquest cine s'ha convertit en un punt de trobada per als qui fugen del doblatge. Entre les portes d'accés i la taquilla es creuen jubilats, famílies amb nens, turistes i residents estrangers. Tots arriben per motius diferents, però comparteixen una mateixa idea: prefereixen escoltar les veus originals dels actors. La llei del més fort. Assegut en una taula mentre els seus fills juguen, espera l'Oliver Ribera, veí de Barcelona. Per ell, acudir al Mooby Balmes té un motiu molt concret. "És la millor manera que aprenguin anglès", explica mentre espera que comenci la sessió. Està convençut que el doblatge acabarà perdent pes amb el pas dels anys. "És la llei del més fort. Al final acabarà guanyant la versió original perquè doblar una pel·lícula costa molts diners", afirma. Que cine multisales programi pel·lícules infantils en versió original ja no el sorprèn i admet que en moltes ocasions la sala s'omple. Creu que els nens creixeran veient el cine d'aquesta manera amb la mateixa naturalitat amb què avui consumeixen vídeos a internet o plataformes d'estríming. A pocs metres espera la família Claramunt, arribats des de Tiana. També són habituals del Balmes i fa anys que acudeixen a les seves sales. Per a ells, l'auge de la versió original no només respon a una qüestió de gustos, sinó també a un canvi cultural. "Durant molts anys aquí pràcticament tot estava doblat. Una vegada t'acostumes a veure les pel·lícules en anglès, ja no vols tornar enrere", explica. Creuen que generacions com la dels seus pares o avis mai van arribar a acostumar-se a llegir subtítols perquè, senzillament, gairebé mai van tenir aquesta opció. "Tenim grans actors de doblatge, però ara és positiu que hi hagi la possibilitat d'escollir", afegeixen. "M'hi he enganxat". Aquest relleu també el representen el Vincent i el Fabián, dos amics de 19 anys que esperen per entrar a la següent sessió. El Vincent assegura que a casa seva sempre s'ha vist cine en versió original i que avui li resulta estrany escoltar les veus doblades. El Fabián, en canvi, va arribar a aquest hàbit gairebé per contagi. "Al principi no hi estava gens acostumat, però al final m'hi he enganxat i ara cada vegada em costa més veure-les doblades", reconeix entre rialles. Tots dos celebren que avui hi hagi una oferta molt més gran per triar entre els dos formats, tot i que tenen clar quin continua sent el seu lloc de referència. "Venim gairebé sempre aquí. És el nostre santuari perquè estrenen pràcticament totes les pel·lícules comercials en versió original", resumeix el Vincent. El caràcter internacional del Mooby Balmes també es reflecteix entre els qui fan cua davant les taquilles. La Rosa i la Sara, dos turistes holandeses que fa diverses setmanes que són a Barcelona, celebren poder veure Vaiana en versió original. "És molt més fàcil per a nosaltres", explica. Per a elles resulta lògic que una ciutat tan internacional ofereixi aquest tipus de sessions també per a les pel·lícules més comercials. En el seu idioma original. D'altra banda, una família d'expats, que prefereix no revelar el seu nom, va un pas més enllà. No només busca pel·lícules en versió original, sinó que troba a faltar trobar subtítols en anglès quan les cintes estan rodades en altres idiomes. "Si una pel·lícula és coreana o alemanya, preferim escoltar-la en el seu idioma original i llegir subtítols", explica. Segons la seva opinió, una ciutat com Barcelona podria adaptar-se encara més a un públic internacional cada vegada més gran. "Així tens l'experiència completa", indiquen. Al vestíbul, entre els espectadors també hi ha en Renato, brasiler establert a Barcelona. "Només disfruto les pel·lícules quan les veig en el seu idioma original", assegura. Si la

pel·lícula és nord-americana la vol veure en anglès; si és espanyola, en castellà. "Així gaudeixes de l'experiència completa", resumeix. Reconeix que l'oferta ha millorat molt en els últims anys, tot i que encara creu que alguns títols independents compten amb molt poques sessions o amb horaris poc atractius. "Podria haver-n'hi més". I ja posats, també reclama més pel·lícules brasileres a la cartellera espanyola. A mesura que avança la tarda, el vestíbul del Mooby Balmes va guanyant moviment. Arriben nous espectadors, les cues creixen i les portes de les sales s'obren una rere l'altra. Jubilats, famílies, joves, turistes i residents estrangers hi entren per motius molt diferents, però tots comparteixen una mateixa elecció: escoltar les pel·lícules amb les veus amb què van ser originalment rodades.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/22/quant-acostumes-l-angles-133558330.html>